

Handlinger og Genstande

Bismillahir Rahmanir Raheem

Ofte hører vi spørgsmål som, ”Hvad siger Islam til computere?”, ”Hvor i Islam nævnes internettet?”, som alt sammen er ensbetydende med en forhåelse af idéen om, at Islam er fuldkommen (*kamil*). Disse udtalelser afspejler en forvirret mentalitet, som fejler i at adskille imellem menneskets handlinger, og de genstande og værktøjer som kan sammenkædes med vores handlinger. Altså er der behov for en forståelse af forskellen på handlinger og genstande, for at eliminere denne forvirring.

Handlinger (*a'amal*)

Når vi kigger på mennesket, kan menneskets liv behørigt siges at bestå af alle de tanker, det adopterer, og alle handlinger det udfører. Når vi siger, Islam er en ”fuldkommen livsstil”, så er det fordi, at Islam er kommet med et system af tanker, som besvarer alle grundlæggende spørgsmål, som er nødvendige for at mennesket kan få succes i livet og den giver mennesket et omfattende syn på livet. Ydermere giver Islam et omfattende livssystem, hvorfra der udspringer behandlinger til alle spørgsmål mennesket måtte møde, relateret til livets affærer, udover regler og reguleringer som vedrører alle handlinger, mennesket udfører. I denne kontekst realiseres Islams fuldkommenhed.

Der er to beviser for Islams fuldkommenhed. For det første så bekræfter Allah ﷻ i Qur'anen at Islam er fuldkommen i følgende *ayaat*:

﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾

”Den (dvs. Qur'anen) er ikke en forfalsket tale, men (derimod) en bekræftelse på det, som kom før den, og en detaljeret forklaring på alting”. [MOQ Yusuf 12:111]

Og:

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ﴾

”Og Vi åbenbarede dig Bogen, som forklarer alting”. [MOQ al-Nahl 16:89]

For det andet, så siger Allah ﷻ i Qur'anen, at Han ﷻ vil holde os ansvarlige for alt hvad vi gør, og det betyder, at vi vil blive holdt ansvarlige på Dommens Dag for enhver handling vi påtager os, og enhver tanke vi beslutter os for at adoptere.

Han ﷻ siger:

﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ﴾

”Allah bebyrder ikke en person udover hans kunnen. For han får belønning (for det gode) han udfører, og stilles til regnskab (for det onde) han udfører”. [MOQ al-Baqarah 2:286]

Og:

﴿ الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ﴾

”Denne dag (Dommens Dag), vil enhver person blive gengældt for alt det han har gjort. Ingen uretfærdighed (vil finde sted) i dag”. [MOQ Ghafir 40:17]

Derfor må Allah ﷻ nødvendigvis give Islams besvarelse til enhver handling vi påtager os og til enhver tanke vi adopterer for at en retfærdig domsfældelse kan finde sted på Dommens Dag. Hvis Islam ikke er fuldkommen, (hvilket så vil sige, at der er handlinger, spørgsmål, problemer, eller holdninger, til hvilke Islam ikke gav et svar), så betyder det at Allah ﷻ vil stille os til regnskab for ting, som Han ﷻ ikke gav en behandling til, hvilket antyder, at Allah ﷻ så ikke er retfærdig (*astaghfirullah*). Sådan en mangel kan ikke tilskrives den Almægtige Allah.

Når det vedrører vores handlinger, og de problemer og spørgsmål vi møder, som værende mennesker, så skal vi udelukkende referere til Islam, og føle os tilfredse med, at Islam er så fuldkommen, at den kan levere en besvarelse til alle vores problemer i livet, og en regel til enhver af de handlinger, vi udfører. Altså skal enhver handling vi udfører, have et bevis fra de islamiske lovgivningskilder.

Der kan opstå to spørgsmål: **1)** Hvad med spørgsmål og problemer, indenfor videnskaben og teknologi?
2) Hvad med menneskets almene handlinger, såsom at se, gå, spise, og snakke?

For at besvare første spørgsmål skal vi indse, at Islam er fuldkommen for så vidt angår, at den behandler mennesket på en omfattende måde. Islams behandlingsområde er mennesket, og ikke videnskaben og teknologi. Derfor vil Islam adressere menneskets tanker og handlinger, og give sine handlinger til de problemstillinger mennesket står overfor uanset graden af videnskab og teknologi som eksisterer. Ved at gøre dette, bibeholder Islam sin relevans, idet skønt videnskab og teknologi altid ændrer sig, så ændrer mennesket sig ikke. Mennesket for tusinde år siden har haft de samme instinkter og organiske behov, som mennesket besidder i dag, og den situation vil forblive uændret for mennesket tusinde år ind i fremtiden. Uanset tidsperiode har alle mennesker haft den seksuelle lyst, behovet for at blive gift og skabe en familie, behovet for at tilegne sig og eje rigdom, behovet for at blive uddannet og deltage i politik, og behovet for at leve under retfærdighed og sikkerhed. Alle samfund skal ligeledes have et økonomisk system til at behandle fordelingen af rigdomme, et juridisk system til at afgøre stridigheder, et system for uddannelsen, for at kultivere bestemte idéer og værdier, et socialt system til at organisere de forskellige forhold imellem mænd og kvinder, et politisk system til at implementere de andre systemer, og et system til behandlingen af andre samfund og nationer - til trods for graden af videnskab og teknologi. Og Islam kom for at behandle de problemer og spørgsmål, som kommer fra mennesket med sine instinkter og organiske behov, såvel som problemer og spørgsmål der kommer fra de komplekse forhold som eksisterer i ethvert samfund.

Videnskab og teknologi er også universelle, hvilket vil sige at de ikke er særegne til et specifikt syn på livet. Videnskab er den proces, hvormed man opdager det naturlige univers, som Allah ﷻ skabte, og teknologi er den proces, hvor man bruger videnskaben til at bygge værktøj, og maskiner, og genstande til at udføre en bestemt funktion.

Kravene for at være en kompetent videnskabsmand, vil ikke blive afgjort af individets trossystem, eller hvilken livsstil han følger, men derimod af hans evne til at opsætte og foretage et eksperiment og bruge de instrumenter som er nødvendige for at udføre de ønskede målinger.

Kompetencer indenfor teknik eller programmering nødvendiggør at man forstår principperne for teknik, matematik og computere, og ikke at man er ateist, kristen, muslim, eller kapitalist.

De bestandigt forandrende felter i videnskaben og teknologi, har ingen virkning på Islams egnethed eller relevans, idet Islams virkefelt ikke har noget at gøre med disse områder. Allah ﷻ gav mennesket den fulde beføjelse til at udforske det naturlige univers som Han ﷻ skabte, og bruge denne forståelse til at bygge de maskiner og værktøjer og strukturer, som er nødvendige for at forbedre livskvaliteten.

Med hensyn til det andet spørgsmål, så kom Islam ikke for at adressere menneskets naturlige handlinger, som Allah ﷻ skænkede alle mennesker. Vi behøver ikke en tilladelse til at kigge, snakke, gå, spise, og drikke, fordi disse handlinger er en del af menneskets opsætning. Så den generelle regel i Islam er at disse handlinger er tilladte, undtagen de specifikke handlinger som nævnes udtrykkeligt i teksten. Altså har vi lov til at kigge, men vi kan ikke kigge på en andens *'awrah*, medmindre der findes en undtagelse, som nævnes i teksten (f.eks. lægen der undersøger en patient af medicinske årsager). Vi har også lov til at gå, men vi har

ikke lov til at sige noget der krænker eller håner Islam, eller et aspekt af den Islamiske 'Aqidah, og vi har heller ikke lov til at bespotte andre Muslimer eller vores forældre. I alle nævnte tilfælde findes der en tekst, som specifikt forbyder disse handlinger.

Genstande (*ashya*)

Modsat handlinger hvor enhver handling skal et islamisk bevis, er reglen (*hukm*) for genstande anderledes. Den generelle regel for genstande og ting er, at alle genstande og ting er tilladte, med undtagelse af de ting som nævnes specifikt i teksten. Alkohol, svin, og rusmidler, er ikke tilladte at indtage, fordi der findes en tekst, som specifikt forbyder indtagelsen af disse ting.

Beviset som tillader (brugen af) genstande og ting, er de *ayaat* i Qur'anen som udtaler, at Allah ﷻ har skabt universet og alt deri til vores frie afbenyttelse. I eksemplet med føde og drikke, så behøver vi ikke et bevis, der tillader fisk, grøntsager, frugter, nødder, vand, juice osv., og det bevis der gør disse ting tilladte, er den generelle regel, som er blevet udledt fra de *ayaat*, hvori Allah ﷻ siger, at Han ﷻ skabte alting til vores afbenyttelse.

Allah ﷻ siger eksempelvis:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾

"Det er Ham, som skabte alt hvad der findes på jorden til jer". [MOQ al-Baqarah 2:29]

Og:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ﴾

"Har I ikke set, at Allah betvang alt, hvad der findes på jorden for jer?" [MOQ al-Hajj 22:65]

Med den forståelse løses spørgsmålet om computere, internet, biler, fax, og alle andre ting og genstande. Ved at udstede en generel regel, som tillader alle genstande, og kun undtager få ting (såsom at spise svinekød, og at mænd bærer guld), så frelser Islam os fra at blive unødigt overbebyrdede. Det tilladtes (*mubah*) spændevidde er den videste; sammenlignet hermed er meget få genstande og ting illegitime (*haram*). Og dette vil henlede vores opmærksomhed hen imod de handlinger vi udfører, og ikke de genstande, værktøjer og ting, vi måske tager i brug for at udføre vores handlinger og løse vores problemer og spørgsmål. I denne kontekst vil man opdage, at fordi Islam blev sendt for at adressere mennesket, er det islamiske Budskabs fokus rettet imod de handlinger, tanker, værdier og spørgsmål, mennesket møder, og ikke genstande, værktøjer og ting. Altså henleder Islam mennesket til at anvende sin tænkingsproces på en dyb måde, for at komme frem til den islamiske 'aqidabs sandhed, mens den afviser idéerne om at bygge anskuelsen på "Tro", efterligning af andre, følelser og spekulation - uden at tage i betragtning, om befolkningen bor i hytter i en landsby, i byer fyldt med skyskrabere, eller i det ydre rum.

Det islamiske Budskabs fokus er mennesket, og derfor arbejder Islam for at forme menneskets tænkning, og regulere dets adfærd ved at styre dets handlinger. Den struktur mennesket bor i, dets transportmiddel, de værktøjer det anvender til kommunikation, våbene det bruger i krig, er ikke Islams virkefelt. At dræbe med uretmæssig årsag er forbudt, uanset om drabet udføres med sværd og pile, eller med B-2 kampjetfly og artilleri. At snyde andre er ikke tilladt, uanset om handlingen involverer en velstående handelsmand der snyder fattige landsbyfolk, eller IMF og Verdensbanken, som snyder den Tredje Verden. Afhugning af tyvens hånd er en pligt, uanset om tyvens hånd hugges af med et sværd eller en laser. Fremmelsen af *kufr* (uislamiske) idéer og værdier er forbudt, uanset om disse idéer og opfattelser fremmes mundtligt, eller gennem internettet og massemedierne. At styre med Islam og implementering af det islamiske system er en pligt, uanset om samfundet er sammensat af landsbyer i ørkenen, eller af byer fyldt med skyskrabere, eller kuppelkolonier på månen.

Konklusion

Vi skal opretholde forståelsen af hvordan Islam behandler handlinger, tanker og spørgsmål der er relateret til mennesket på den ene side, og hvordan Islam anskuer genstande, værktøjer og ting som muligvis kan associeres med vores handlinger og tanker.

Det kommer i sammenhæng med en forståelse af, hvad Islams virkefelt (menneskets tanker, handlinger, spørgsmål og problemer) er, og hvad der ligger udenfor dette virkefelt (såsom videnskab og teknologi).

Når forståelsen er blevet tydelig, så kan vi med sikkerhed afvise spørgsmål såsom, ”Hvor i Islam nævnes computeren?”, og ”Hvor i Islam nævnes rumopdagelser?”, som det rene nonsens.